

۴۶
نگین‌های
زبان‌شناسی

درآمدی بر زبان و شناخت

نقشه‌ی ذهن

مایکل شاروود اسمیت

راحله گندمکار

درآمدی بر زبان و شناخت

نقشه‌ی ذهن

عنوان و نام پدیدآور	شروعه اسمیت، مایکل، ۱۹۴۲ - م.	سشناسه
شاروود اسمیت؛ مترجم راحله گندمکار.	-۱۹۴۲, Sharwood Smith, Michael	
مشخصات نشر	درآمدی بر زبان و شناخت؛ نقشه‌ی ذهن / نویسنده مایکل	
مشخصات ظاهری	تهران: نشر علمی، ۱۴۰۰.	
شابک	۳۷۰ ص: مصور، جدول، نمودار؛ ۱۴×۵/۲۱ م/۵۵ س.م	
وضعیت فهرست نویسی	۹۷۸-۹۶۴-۴۰۴-۵۰۷-۳	
یادداشت	فیبا	
عنوان اصلی:	Introducing language and cognition : a map of the mind, ۲۰۱۷.	
موضوع	زبان دوم -- فرآیندی -- جنبه‌های روان‌شناسی	
	Second language acquisition-- Psychological aspects	
شناسه افزوده	گندمکار، راحله، ۱۳۶۱ -، مترجم	
ردہ بندی کنگره	۲۱۱۸/۲	
ردہ بندی دیوبی	۴۰۱/۹	
شماره کتابشناسی ملی	۸۷۵۴۸۰۷	
اطلاعات رکورد کتابشناسی	فیبا	

درآمدی بر زبان و شناخت

نقشه ذهن

مایکل شاروود اسمیت

ترجمه: راحله گندمکار

درآمدی بر زبان و شناخت

نقشه‌ی ذهن

مایکل شاروود اسمیت

ترجمه: راحله گندمکار

(عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی)

جاب اول ۱۴۰۱

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

چاپخانه: مهارت نو

لیتوگرافی: باختر

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۰۴-۵۰۷-۳

موکز پخش: خیابان انقلاب- خیابان ۱۲ فروردین- خیابان شهدای زاندارمری
پلاک ۱۰۳ - تلفن: ۰۷۲- ۶۶۴۶۰۵۱۲ و ۶۶۴۶۳۰۷۲

www.elmipublications.com

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

یادداشت ناشر

با تلاش مداوم و ستودنی نسل‌های پی در پی زیان‌شناسان ایران، آنچه در آغاز در قالب دانشی نویا و وارداتی در علوم انسانی به کشورمان راه یافته بود، اکنون به علمی بومی و در خدمت زیان فارسی و زیان‌های ایران قرار گرفته است.

امروز دیگر بر تمامی متخصصانی که به نوعی با مطالعه‌ی زیان سروکار دارند، آشکار شده است که آگاهی از ابزارهای علمی چنین مطالعاتی، ضرورتی اجتناب ناپذیر به حساب می‌آید.

انتشارات علمی با بیش از صد و پنجاه سال خدمت در ساحت فرهنگ و نشر برای انتشار مجموعه‌ی وسیع از آرای برجسته‌ترین متخصصان این مرز و بوم به ویژه در حوزه مطالعات ادب فارسی، افتخار دارد مجموعه‌ی تازه‌ی خود را با نام «نگین‌های زیان‌شناسی» در اختیار تازه آشنايان با زیان‌شناسی و نیز متخصصان این حوزه قرار دهد.

این مجموعه، شامل ترجمه و تالیف نوشته‌هایی است که به همت یاران «علمی» در اختیار علاقمندان قرار خواهد گرفت.

محمدعلی علمی

درآمدی بر زبان و شناخت

در این نوشه‌ی روشن و قابل فهم، مایکل شاروود اسمیت^۱ انگاره یا «نقشه»‌ای کارامد ارائه می‌دهد که زبان در کانون توجه آن قرار گرفته است. او با طرح پژوهشی جدید و پیشرفته در زبان‌شناسی^۲، روان‌شناسی^۳ و علوم اعصاب^۴، این امکان را برای دانشجویان فراهم می‌آورد تا به خوبی دریابند که هریک از جنبه‌های مجزای عملکردهای ذهن^۵ انسان چطور می‌توانند به هم مرتبط باشند. این چشم‌انداز وسیع، عملکرد ذهن را در ایجاد، ذخیره‌سازی و از دست دادن حافظه‌های گوناگون به نمایش می‌گذارد و نشان می‌دهد که چگونه «سیستم^۶ یا نظام‌های تخصصی» با هم ترکیب می‌شوند و همکاری می‌کنند تا فراتر از هوشیاری آگاهانه^۷ی ما، امور بی‌شماری را سامان دهند که در هر هزارم ثانیه از تجربیات مان با آن‌ها روبرو می‌شویم. همچنین این کتاب بر زبان سخنگویان یک‌زبانه^۸، دوزبانه^۹ و چندزبانه^{۱۰} مرکز می‌شود. نوشه‌ی حاضر مورد توجه دانشجویانی قرار خواهد گرفت که تمایل دارند در باب رابطه‌ی پیچیده میان زبان به عنوان یکی از مهم‌ترین شیوه‌های معرفی انسان و ذهن اطلاعات بیش‌تری کسب کنند.

1. Michael Sharwood Smith

2. Linguistics

3. Psychology

4. Neuroscience

5. mind

6. memory

7. system

8. conscious awareness

9. monolingual

10. bilingual

11. multilingual

مایکل شاروود اسمیت، استاد ممتاز دانشگاه هریوت-وات^۱ و عضو افتخاری دانشگاه ادینبورگ^۲، در کشورهای متعددی مشغول به کار بوده و به تدریس زبان‌شناسی کاربردی^۳، فراگیری^۴ زبان انگلیسی و زبان دوم اشتغال داشته است. او بیش از صد اثر به چاپ رسانده و به سبب طرح مقاومتی نظری «افزایش آگاهی دستوری»^۵، «تأثیر بین‌زبانی»^۶ و «تقویت درونداد»^۷ از شهرت ویژه‌ای برخوردار است. علاقمندی اصلی او معطوف به آن دسته از فرایندهای شناختی^۸ است که در زیرینای کاربرد و فراگیری زبان نهفته‌اند. او با همراهی جان تراسکات^۹، از پیشگامان ارائه چارچوبی تعاملی برای تبیین جنبه‌های گوناگون فراگیری زبان به شمار می‌آیند. شاروود اسمیت بنیانگذار مجله‌ی پژوهش در باب زبان دوم^{۱۰} است و سردبیری آن را نیز بر عهده دارد.

-
1. Heriot-Watt University
 2. Edinburgh University
 3. Applied Linguistics
 4. acquisition
 5. grammatical consciousness-raising
 6. crosslinguistic influence
 7. input-enhancement
 8. cognitive processes
 9. John Truscott
 10. *Second Language Research*

فهرست مطالب

۱	پیشگفتار
۲	صورت‌های قراردادی
۳	مقدمه
۵	نگاهی کلی
۹	زبان به مثابه پدیده‌ای زیستی و روان‌شناسخی
۹	دنیای «بیرونی» در تقابل با دنیای «درونی»
۱۱	نقش زبان
۱۱	«چارچوب» حاضر
۱۲	ذهن و مغز در تقابل و در مقایسه با هم
۱۳	دو سطح توصیف
۱۷	ذهن و مغز در کنار هم
۱۸	بازنمایی چیست؟
۲۰	بازنمایی‌ها و اصطلاحات معادل با آن‌ها
۲۳	دانش به مثابه مفهومی نسبی
۲۴	ذهن به مثابه شبکه
۲۷	دیدگاه‌های بدیل و مفاهیم مرتبط
۲۷	الف) زیان‌شناسی زیستی
۲۹	ب) رقابت
۳۰	پ) ارتباط‌گرایی
۳۲	ت) پدیدارگرایی
۳۲	ث) نظریه‌ی سیستم‌های نویا
۳۳	چه چیز خاصی درباره‌ی زبان وجود دارد؟
۳۶	خلاصه
۳۷	بخش ۱: سازوکارهای ذهن
۳۹	۱. طرح اولیه

۴۱	آنچه در این فصل می خوانیم
۴۲	حوزه یا «واحد پردازش»
۴۲	مخزن
۴۳	حوزه ها و نواحی مغز
۴۴	درونداد پردازش
۴۶	چند حوزه‌ی تخصصی وجود دارد؟
۴۸	«نخستی‌های» مخزن
۵۰	تعامل
۵۴	خلاصه
۵۷	۲. درک
۵۹	آنچه در این فصل می خوانیم
۶۰	از تجربه‌ی حسی تا بازنمایی
۶۰	تصور سبب
۶۰	درک به مثابه توهمند
۶۲	درک مقوله
۶۳	درک به مثابه توهمند
۶۵	گروه ادراکی
۶۶	هماهنگ‌سازی
۶۷	همکاری و نه تلفیق کامل
۶۸	فراتر از پنج حس
۶۹	حس آمیزی
۷۱	سیستم‌های ادراکی یکسان نیستند
۷۲	اثر مک‌گرک
۷۳	تجربه‌ی ادراکی بدون علت بیرونی
۷۳	سندرم چارلز بونت
۷۴	حس کردن
۷۶	ارزش‌گذاری
۷۷	دو مرحله‌ی اصلی توصیف شده

۷۸	پردازش دوسویه است
۷۹	سیستم شناوی
۸۰	چشایی و بویایی
۸۱	حس بدنه
۸۲	ساختهای ادراکی فاقد معنی یا ارزش
۸۳	خلاصه
۸۵	۳. حرکت
۸۷	آنچه در این فصل می‌خوانیم
۸۷	ارتباط درونی
۸۹	سلول‌های عصبی آینه‌ای
۹۰	حرکت تصوری
۹۲	زبان پیشینان ما
۹۲	تللیق ساختهای حرکتی با سیستم‌های مفهومی
۹۴	خلاصه
۹۵	۴. معنی
۹۷	آنچه در این فصل می‌خوانیم
۹۸	بازنمایی‌های مفهومی
۱۰۰	فکر کردن، تصور کردن و حس کردن
۱۰۱	سیستم مفهومی و مغز
۱۰۲	تللیق ساختهای مفهومی با سیستم‌های ادراکی و حرکتی
۱۰۳	خلاصه
۱۰۵	۵. عاطفه
۱۰۷	آنچه در این فصل می‌خوانیم
۱۰۸	ارزیابی
۱۰۹	دیدگاه‌های عصب‌شناسختی
۱۰۹	علامت‌های پیکری
۱۱۰	عاطفه و تصمیم‌گیری
۱۱۱	خدادگاهی و عاطفه

۱۱۳	ظرفیت و ارزشیابی
۱۱۵	احساسات بنیادی
۱۱۸	تلفیق عاطفه با سیستم‌های ادراکی، حرکتی و مفهومی
۱۱۹	خلاصه
۱۲۱	۶. حافظه، پردازش و فعال‌سازی
۱۲۳	آنچه در این فصل می‌خوانیم
۱۲۴	حافظه
۱۲۷	ارتباط میان حوزه‌ها
۱۲۹	حافظه‌ی فعال و حافظه‌ی بلندمدت
۱۳۳	نمایه‌سازی
۱۳۶	رقابت
۱۳۹	«ساختار» در تقابل با «پیوند»
۱۴۱	پردازش هر دو کار را همزمان انجام می‌دهد
۱۴۳	حوزه‌ها هم کاربندند و هم نابند
۱۴۳	خلاصه
۱۴۷	۷. آگاهی و توجه
۱۴۹	آنچه در این فصل می‌خوانیم
۱۴۹	تبیین آگاهی بر مبنای فعال‌سازی
۱۵۲	اندیشیدن آگاهانه به آهستگی و به ترتیب صورت می‌گیرد
۱۵۳	توجه، هوشیاری و فعال‌سازی
۱۵۷	درک به مثابه موتور آگاهی
۱۵۹	اطلاع از احساسات
۱۶۰	خلاصه
۱۶۱	۸. پیشرفت دانش و توانایی
۱۶۳	آنچه در این فصل می‌خوانیم
۱۶۳	ترکیب دانش و توانایی
۱۶۴	دانش به مثابه مفهومی نسبی
۱۶۵	دانش و توانایی، متمایز از یکدیگر

۱۶۷.....	نظریه‌ی فراگیری از طریق پردازش و پیشرفت دوسویه.....
۱۷۱.....	سطح استراحت به مثابه مفهومی نسبی.....
۱۷۲.....	رشد و عاطفه.....
۱۷۳.....	خلاصه.....
۱۷۵.....	بخش ۲: زبان(ها) در ذهن.....
۱۷۷.....	۹. تعریف زبان.....
۱۷۹.....	آن‌چه در این فصل می‌خوانیم.....
۱۷۹.....	تعریف خرد و کلان زبان.....
۱۸۰.....	سازمان‌بندی آواهای گفتار.....
۱۸۱.....	سازمان‌بندی واژه‌ها و اجزای واژه‌ها.....
۱۸۳.....	منطقه‌ی تحت کنترل دستور جهانی.....
۱۸۵.....	تولید و تعییر پاره‌گفتارها.....
۱۸۵.....	خلاصه.....
۱۸۷.....	۱۰. سیستم مرکزی.....
۱۸۹.....	آن‌چه در این فصل می‌خوانیم.....
۱۹۰.....	چه چیزی درباره‌ی زبان خاص است و چه چیزی خاص نیست؟.....
۱۹۱.....	دو حوزه‌ی مرکزی.....
۱۹۴.....	ساخت واجی.....
۱۹۸.....	ساخت نحوی.....
۲۰۰.....	ساخت‌های زبانی پیچیده.....
۲۰۳.....	پردازش به صورت موازی، دوسویه و همواره موفقیت‌آمیز نیست.....
۲۰۵.....	خلاصه.....
۲۰۷.....	۱۱. زبان، فراتر از بخش مرکزی.....
۲۰۹.....	آن‌چه در این فصل می‌خوانیم.....
۲۱۰.....	آواهای زبان، بیرون از بخش مرکزی.....
۲۱۱.....	معانی زبان، بیرون از بخش مرکزی.....
۲۱۳.....	آیا میان معنی زبانی و غیر زبانی، تفاوت بنیادینی وجود دارد؟.....

.....	زبان بیرون از بافت
۲۱۳.....	زبان درون بافت
۲۱۵.....	آیا میان معنی زبانی و معنی کاربردشناختی تفاوت بنیادینی وجود دارد
۲۱۹.....	تولید زبان
۲۲۱.....	درک زبان
۲۲۲.....	نوشتار
۲۲۶.....	زبان اشاره
۲۲۷.....	بخش مرکزی «گروه‌ساز»
۲۲۹.....	برقراری ارتباط بدون استفاده از سیستم مرکزی
۲۳۲.....	خلاصه
۲۳۳.....	۱۲. دو شیوه‌ی بلدبودن زبان
۲۳۵.....	آنچه در این فصل می‌خوانیم
۲۳۶.....	دانش مفهومی دستور
۲۴۳.....	فراشناخت
۲۴۴.....	توانایی فرازبانی و سیستم ادراکی
۲۴۶.....	خلاصه
۲۴۷.....	۱۳. زبان و عاطفه
۲۴۹.....	آنچه در این فصل می‌خوانیم
۲۴۹.....	ارتباط عاطفه با زبان
۲۵۰.....	عاطفه درون سیستم مرکزی زبان
۲۵۴.....	عاطفه بیرون از سیستم مرکزی زبان: آوا و معنی
۲۵۶.....	عاطفه و سیستم شناوری
۲۵۸.....	عاطفه و سیستم مفهومی
۲۵۹.....	قضاؤت‌های دستوری و سیستم عاطفی
۲۶۳.....	گسترش روابط: ساخت‌های عاطفی، دیداری و حرکتی
۲۶۴.....	عاطفه و سیستم بینایی
۲۶۵.....	عاطفه و سیستم حرکتی
۲۶۶.....	عاطفه بهمثابه مانع برای زبان

۲۶۹	انگیزه و نگرش
۲۷۰	خلاصه
۲۷۳	۱۴. رشد زبان در افراد یک زبانه
۲۷۵	آنچه در این فصل می خوانیم
۲۷۷	یک جایگاه برای همه
۲۷۹	برج بابل
۲۷۹	درونداد زبانی: اصطلاحی گمراه کننده
۲۸۱	گفتار آغازین
۲۸۳	نوزادان، پرندگان و میمونها
۲۸۴	نوزادان و سگها
۲۸۶	فراگیری: مراحل اولیه
۲۸۸	دورهی خاموش و زبان اشاره‌ی کودک
۲۹۱	فراگیری زبان از طریق پردازش
۲۹۶	دستورهای اولیه
۲۹۸	کاربرد چارچوب حاضر
۲۹۹	مطابقت مفهومی
۳۰۰	فراگیری زبان از طریق تعبیر پاره گفتارها
۳۰۳	ایجاد ساخت زبانی با استفاده از درونداد گفتار
۳۰۶	فراگیری زبان بیرون از سیستم مرکزی
۳۱۰	سیستم‌های زبانی ساده
۳۱۳	فراگیری زبان و سن
۳۱۵	خلاصه
۳۱۷	۱۵. چندزبانه شدن
۳۱۹	آنچه در این فصل می خوانیم
۳۲۰	انطباق با سیستم‌های زبانی مختلف
۳۲۳	فرار از برج بابل
۳۲۸	نظریه‌ی فراگیری از طریق پردازش در مورد بیش از یک زبان به کار می‌رود

۳۳۰	رقبات بازیبینی شده
۳۳۱	تأثیرات بین زبانی
۳۳۲	وضعیت‌های زبان
۳۳۴	تأثیر بین زبانی در چند زبانه‌های پیشرفته یا در زبان‌آموزان
۳۳۵	تأثیر بین زبانی دستوری: جنس
۳۳۹	رمزگردانی و رمزآمیزی
۳۴۲	دانستن و نشان دادن
۳۴۳	زبان‌های میراثی
۳۴۶	رشد دانش فرازبانی در چند زبانه‌ها
۳۴۹	کترل آگاهانه و ناآگاهانه
۳۵۰	چند زبانگی و ذهن سالخورده
۳۵۳	خلاصه
۳۵۵	نتیجه گیری
۳۵۷	مرور کلی
۳۵۸	ثابت، منعطف و پویا
۳۵۹	رابطه‌ی میان زبان و بینایی
۳۶۰	در باب اسطوره‌ی ذهن انسان
۳۶۱	بافت اجتماعی و دنیای درونی
۳۶۲	نتیجه گیری نهایی
۳۶۵	منابع
۳۷۹	واژه‌نامه‌ی انگلیسی به فارسی
۳۸۹	واژه‌نامه‌ی فارسی به انگلیسی
۳۹۹	نمایه

فهرست شکل‌ها

م-۱. ذهن و مغز: مقایسه با مترو	۱۵
۱-۱. حوزه یا «واحد پردازش»	۴۴
۲-۱. دو حوزه در تعامل	۵۲
۱-۲. گروه ادراکی	۶۶
۲-۲. معنی یافتن تجربه ادراکی	۷۸
۳-۱. مخزن حرکتی و تعامل با سیستم‌های ادراکی	۹۳
۴-۱. انطباق صوت و معنی	۹۹
۴-۲. مخزن مفهومی و تعامل با سیستم‌های ادراکی و حرکتی	۱۰۳
۵-۱. حوزه عاطفه	۱۱۵
۵-۲. سیستم عاطفی و شبکه‌ی تعاملات آن	۱۱۹
۶-۱. دو مخزن حافظه در تعامل	۱۲۵
۶-۲. دو حافظه فعال با رابطه تعاملی	۱۲۸
۶-۳. ساخته‌ای همزمان فعال شده در دو حافظه فعال	۱۳۰
۶-۴. ساختاریخشی و ایجاد پیوند	۱۴۰
۷-۱. سطوح استراحت فعالیت	۱۷۰
۷-۲. زبان: سیستم مرکزی و حوزه‌های مجاور	۱۸۴
۷-۳. روابط سیستم مرکزی زبان	۱۹۱
۷-۴. شبکه‌ی زبان قابل رویت (نوشتار)	۲۲۵
۷-۵. شبکه‌ی زبان قابل رویت (زبان اشاره)	۲۲۶
۷-۶. هسته‌ی گروه‌ساز	۲۲۸
۷-۷. دو شیوه‌ی فهمیدن horse	۲۳۱
۷-۸. دو شیوه‌ی آگاهی از دستور	۲۴۰
۷-۹. امکانات تعامل عاطفه با سیستم مرکزی زبان	۲۵۳
۷-۱۰. مخزن سیستم عاطفی در تعامل با ساخته‌های آوایی و معنایی	۲۵۵
۷-۱۱. تعامل عاطفه با سیستم‌های حرکتی و بینایی	۲۶۴

۴-۱۳. نمونه‌ای از شبکه‌ی یک دُشواره	۲۶۸
۵-۱۳. نگاهی کلی به مخزن حافظه‌ی عاطفی و پیوندهای مرتبط با آن	۲۷۰
۱-۱۴. درونداد خام، نه «واژه و جمله»	۲۷۶
۲-۱۴. تمامی سیستم‌های زبانی به شکل یکسانی ذخیره و پردازش می‌شوند	۲۷۸
۳-۱۴. دستورالعملی برای سردرگمی؟	۲۷۹
۴-۱۴. فهم غیرزبانی	۲۸۶
۵-۱۴. علامت‌های اشاری کودک	۲۸۹
۶-۱۴. انطباق بازنمایی‌های ادراکی و واجی	۲۹۳
۷-۱۴. انطباق بازنمایی‌های شنیداری فعال شده با بازنمایی‌های واجی؛ مقایسه‌ی وضعیت سطوح استراحت در دو زمان متفاوت	۲۹۴
۸-۱۴. شبکه‌ی banana	۳۰۸
۹-۱۵. دو راه فرار از مسئله‌ی برج بابل	۳۲۷
۱۰-۱۵. رقابت میان ساخت‌های نحوی بدیل و سطوح استراحت فعالیت فرضی	۳۳۹
ن-۱. چارچوب: مخزن‌ها و تعامل‌ها	۳۵۸

پیشگفتار

طرح اصلی این کتاب قرار بود ارائه‌ی نگرشی روشن و آسان‌فهم‌تر از آن چیزی باشد که در کتاب ذهن چندزبانه: چشم‌اندازی پردازشی^۱ (شاروود و اسمیت و تراسکات، ۲۰۱۴) مطرح شده بود. نوشته‌ی حاضر نه تنها به این هدف اولیه جامه‌ی عمل پوشانید، بلکه فرصتی برایم فراهم آورد تا هم بتوانم برخی چیزها را با جزئیات بیش‌تری مورد بررسی قرار دهم و هم پیش از تمرکز بر زبان، درباره‌ی شناخت^۲ انسان به طور کلی به بحث پردازم.

در اینجا می‌خواهم از تمامی متقدانم تشکر کنم و البته هیچ‌یک از آن‌ها مسئولیت تعبیر من از نظرات سازنده‌شان را بر عهده نخواهد داشت. از جان تراسکات، طراح «چارچوب رشد برخط حوزه‌ای و کاربرد زبان»^۳ به ویژه برای نظرات و پیشنهادات متعددش قدردانی می‌کنم. از Ellen Bialystok^۴ و به طور کلی، تمامی دوستان و همکارانم در دانشگاه ادینبورگ سپاسگزارم که همیشه راغب بودند صبورانه به توصیه‌های من درباره‌ی استفاده از این چارچوب برای پژوهش‌هایی‌شان گوش بسپارند. از Ewa، Kirsty و Ania^۵ برای حمایت ارزشمندانه‌شان و در نهایت از تمامی پژوهش‌گرانی که بر شیوه‌ی تکوین این چارچوب تأثیر گذاشتند تشکر می‌کنم، و مراتب قدردانی ام را از Ray Jackendoff^۶ به جا می‌آورم که نگرش و تسلط کامل‌اش بر رابطه‌ی میان زبان و شناخت، انگیزه‌بخش این کار بود.

1. Multilingual Mind: A Processing Perspective

2. cognition

3. Modular Online Growth and Use of Language framework (MOGUL)

4. Ellen Bialystok

5. Ewa,Kirsty and Ania

6. Ray Jackendoff

صورت‌های قراردادی

سج: ساخت چشایی	س ب: ساخت بوبایی
سد: ساخت دیداری	س ح: ساخت حرکتی
سم: ساخت مفهومی	س ش: ساخت شنیداری
سو: ساخت واجی	س ن: ساخت نحوی

مقدمة

نگاهی کلی

کتاب حاضر چشم‌اندازی خاص در باب چگونگی سازمان‌دهی ذهن ارائه می‌کند. این چشم‌انداز مبتنی بر پژوهش در زمینه‌های مختلف علوم شناختی است. نتیجه‌ی حاصل، الگوی کار بنیادین ذهن است که می‌تواند به عنوان مرجع مشترکی برای تمامی محققان در حوزه‌های مختلف تخصصی شان مورد استفاده قرار گیرد. این چارچوب نظری در کتاب حاضر، بخش به بخش توضیح داده می‌شود، درست مثل جورچینی که به تدریج با پشت سر گذاشتن فصل‌های متوالی ساخته می‌شود. هر فصل یکی از بخش‌های مختلفی را معرفی می‌کند که در نهایت، کل مورد نظرمان را شکل می‌دهند؛ موضوعاتی نظیر درک^۱، احساس^۲ و آگاهی^۳. هریک از این فصل‌ها را باید به عنوان بخش یا نمونه‌ای کوچک و نه نگرشی جامع در باب این زمینه‌ی تحقیقاتی در نظر بگیریم. به عبارت دیگر، فصل‌های کتاب به گونه‌ای طراحی شده‌اند که تا حد ممکن اطلاع‌رسان باشند. تمرکز اصلی ام همواره بر این مسئله است که هر موضوع چگونه به مفهوم‌سازی منسجم ذهن کمک می‌کند. وقتی خوانندگان به بخش دوم کتاب می‌رسند که به طور کامل به چگونگی انطباق زبان با چارچوب مورد نظرمان می‌پردازد، باید با شیوه‌ی توصیف ذهن و اصطلاحات اولیه و اساسی مربوط به آن آشنا شده باشند. از این جا به بعد جنبه‌های فنی بیشتری به بحث افزوده خواهد شد.

تعجبی ندارد اگر خوانندگان در ابتدای کتاب احساس کنند نمی‌دانند چطور باید تکه‌های این جورچین را در کنار هم بگذارند. بسیاری از پژوهش‌گران متخصص نیز از این منظر، تفاوتی با شما ندارند. تخصص یافتن در یکی از

-
1. perception
 2. emotion
 3. consciousness

حوزه‌های مربوط به ذهن، به معنی دور شدن از بقیه‌ی حوزه‌هاست؛ تأمل در یکی از حوزه‌های تحقیقاتی نمی‌تواند فهم کامل و جامعی از ذهن را به مثابه یک کل برایمان فراهم آورد. خواندن این کتاب از ابتدا تا انتهای، باید شرایطی را برای خواننده ایجاد کند تا بتواند هم کل موضوع را دریابد و هم تمامی اجزایی که در نهایت کل را تشکیل می‌دهند.

ذهن به مثابه شبکه‌ای از سیستم‌ها یا نظام‌های تعاملی نشان داده شده است. هر یک از این سیستم‌ها با درجات مختلفی مستقل از بقیه‌اند، اما به طور همزمان همه‌ی آن‌ها این قابلیت را دارند که با بقیه‌ی سیستم‌ها برای حل امور پیچیده مشارکت کنند. پیشینه‌ی پژوهشی که برای تدوین این چارچوب به شکل‌های مختلف مورد استفاده قرار گرفت، به طور مفصل در کتاب شاروود اسپیت و تراسکات (۲۰۱۴) ارائه شده است. مجموعه‌ی وسیعی از آثاری که بر جنبه‌های خاصی از چارچوبی تمرکز کرده‌اند که در این کتاب توصیف می‌شود، در اینجا ذکر شده است.^۱

تصویر کلانی که در اینجا ارائه شده، از دو جنبه‌ی مهم برخوردار است که باید مد نظر قرار گیرند. از یک منظر، ذهن متشكل از سیستم‌های تخصص‌یافته‌ای در نظر گرفته می‌شود که هریک مستقل از سایر سیستم‌ها مجموعه‌ای از کارهای منحصر به فرد را انجام می‌دهند. به عبارت دیگر، ذهن از نوعی ساختار^۲ حوزه‌ای^۳ برخوردار است. همان‌طور که اشاره کردیم، بخش‌های مختلف ذهن، یعنی همین حوزه‌ها از ارتباطی درونی با هم برخوردارند، به گونه‌ای که می‌توانند به شکل‌های گوناگونی به هم کمک کنند و به این ترتیب، یک کل، یعنی «خانواده‌ای» از سیستم‌های در تعامل را شکل دهند. این امر سبب می‌شود ذهن به مغز^۴ مادی و جسمانی مان شbahت داشته باشد؛ مغزی که از ذهن‌مان پشتیبانی

۱. می‌توانید فهرست منابع را در <http://www.mogulframework.com> ملاحظه کنید.

2. construction

3. modular

4. brain

می‌کند، اگرچه نقشه‌ی سیستم اعصاب مرکزی ما به خودی خود بسیار متفاوت و پیچیده‌تر به نظر می‌رسد. در نقشه‌ی ذهنی که در کتاب حاضر به تصویر کشیده‌ایم، برای نمونه، سیستمی مانند بینایی، فقط از چند بخش اساسی تشکیل شده است، در شرایطی که سیستم بینایی در چشم و مغز، شبکه‌ی بسیار پیچیده‌تری از مسیرها و مکان‌های را به ما نشان می‌دهند که از طریق عصب بینایی، از گیرنده‌های حساس به نور در چشم تا پنج ناحیه‌ای امتداد یافته‌اند که قشر بینایی را تشکیل می‌دهند.

اگر قرار باشد حوزه‌ای بودن^۱، یعنی تفکیک یک نظام کامل به خرد نظام‌هایی که تا حد زیادی مستقل‌اند، در دانشگاه‌ها به کار رود و آن‌ها را به حوزه‌های تحقیقاتی مجزاً تفکیک کند، یقیناً اثرات منفی خاص خود را به همراه دارد. در شرایطی که منطقاً باید تنها روی مجموعه‌ای از پدیده‌ها متمرکز شویم و ابزارهای روش‌شناختی و فنی خاصی را برای این کار ایجاد کنیم، یکی از عوارض جانبی نه چندان مطلوب این تخصصی شدگی، شکل‌گیری حصارهای بزرگی است که یک حوزه را از حوزه‌های دیگر جدا می‌کند؛ حوزه‌هایی که می‌توانند کاملاً به هم مرتبط باشند و در انجام امور با حوزه‌های مجاورشان به شکل قابل توجهی مشارکت داشته باشند. با وجود این، مفاهیم و اصطلاحاتی مانع از این کار می‌شوند که فهم‌شان از سوی فردی بیرون از این حوزه‌های تحقیقاتی مرتبط، کار دشواری است. طبیعتاً به این نتیجه می‌رسیم که هر جا حصاری وجود دارد، باید آن را برداشت تا پژوهش‌های بین‌رشته‌ای مفیدی انجام شود. مطالعه‌ی «مغز» و مطالعه‌ی «ذهن» نمونه‌ی خوبی برای این مورد است. اگرچه بسیاری پذیرفته‌اند که این دو باید به هم مرتبط باشند، اما گاهی در عمل، کاملاً جدا از هم در نظر گرفته می‌شوند. بر این اساس، بررسی یکی بدون در نظر گرفتن دیگری، قابل قبول می‌نماید. به همین ترتیب، به ویژه

وقتی پای زبان در میان باشد، بررسی هر هزارم ثانیه از پردازش^۱ ذهنی، کاملاً مجلزا از تبیین‌های مربوط به شناخت در نظر گرفته می‌شود که با دانش^۲ نهادینه و نسبتاً پایداری سروکار دارد و متنزع از زمان و مکان است. در اینجا نیز برای ارائه‌ی تصویری یکپارچه از این مسئله که چطور هریک منجر به طرح دیگری می‌شود، پژوهش‌گران هر دو حوزه باید به حد کافی به زمینه‌های پژوهشی دیگر علاقمند باشند تا با مفاهیم و اصطلاحات پایه‌ای آشنا شوند که در هر حوزه مورد استفاده قرار می‌گیرند.

به یقین، افزایش تخصصی شدگی سبب شده است تا تقسیم‌بندی‌های بیشتری در حوزه‌های تحقیقاتی انجام شود. بررسی یک پدیده به صورت مجلزا و به تعویق انداختن هرگونه پژوهش تعاملی، کار ساده‌تری است. این فن «پیشبرد جداگانه» شاید منطقی تر باشد، به ویژه در حوزه‌های تحقیقاتی نسبتاً تازه، اما امروزه به شکل روزافروزی این تمایل در بسیاری از رشته‌ها به وجود آمده که محدودیت‌هایی را در این زمینه در نظر بگیرند. علوم طبیعی مدت‌هاست این رویکرد تک‌بعدی را کنار گذاشته است. پژوهش بین‌رشته‌ای در حال حاضر، امری بسیار عادی است و نگاهی به برنده‌گان جایزه‌ی نوبل آن را تأیید می‌کند. نمونه‌های بارز در این زمینه عبارتند از کریک و واتسون^۳، فیزیک‌دان و زیست‌شناسی که جایزه‌ی نوبل پژوهشی را به همراه ویلکینز^۴ زیست‌شناس و فیزیک‌دان به طور مشترک دریافت کردند، و دو زیست‌شناس به نام‌های لفکوویتز و کوبیکا^۵، در رشته‌ی شیمی در سال ۲۰۱۲ برنده‌ی این جایزه شدند و پس از آن، مایکل لویت^۶ زیست‌شناس نیز همین جایزه را در سال بعد دریافت کرد. خوشبختانه «علوم شناختی»، برچسبی برای نشان دادن

-
1. processing
 2. knowledge
 3. Crick and Watson
 4. Wilkins
 5. Lefkowitz and Kobika
 6. Michael Levitt

گروهی از رشته‌های تعاملی با رویکردی مشارکتی برای طرح و بررسی مسایل پژوهشی، در حال رشد و پیشرفت است. بنابراین، ما در این نوشه‌ی مقدماتی مختصراً مجبور نیستیم زمینه‌ی تحقیقاتی جدیدی را ایجاد کنیم. با وجود این، هدف‌مان این است که با ارائه‌ی دیدگاهی منسجم و یکپارچه در باب ذهن و زبان، به شفافسازی این رویکرد گستره‌ده کمک کنیم. بنابراین، بهتر است هر کتابی را که به جزئیات دقیق هر حوزه‌ی پژوهشی می‌پردازد، پیش‌پیش مطالعه کنید.

زبان بهمثابه پدیده‌ای زیستی و روان‌شناختی

اگرچه نوشه‌ی حاضر در نهایت، زبان را در کانون توجه‌اش قرار می‌دهد، اما همان‌طور که گفته شد، چیزی فراتر از این است. نگاهی کلی به فهرست مطالب نشان می‌دهد که زبان، تنها در بخش دوم کتاب مورد توجه قرار گرفته است. زبان یکی از بخش‌های حیاتی و مهم هر نوع تبیینی است که برای چگونگی فهم جهان از دریچه‌ی ذهن‌مان ارائه می‌دهیم. از منظر زیستی و روان‌شناختی، حقایق و نظریه‌هایی که در باب زبان مطرح می‌شوند باید در چارچوب این چشم‌انداز گستره‌ده امکان فهم بیابند. زبان از همان آغاز زندگی انسان شروع به رشد می‌کند و در بسیاری از رفتارهای انسان بسیار تأثیرگذار است.

دنیای «بیرونی» در تقابل با دنیای «دروونی»

اگرچه به راحتی می‌توانیم درباره‌ی دنیای «بیرونی» مان صحبت کنیم، اما تمرکزمان در این نوشه‌ی بر موقعیت فیزیکی ای معطوف نیست که در آن به سر می‌بریم. جهان خارج نه تنها شامل محیط پر امون‌مان و تمامی چیزهایی می‌شود که می‌بینیم و می‌شنویم، بلکه به شکلی کلی‌تر، دنیای اجتماعی‌ای را دربرمی‌گیرد که در آن با تمامی کسانی که در تعاملیم زندگی می‌کنیم. چنین دنیایی، بافتی بیرونی را شکل می‌دهد که برایمان بدیهی و طبیعی است؛ پدیده‌ی جالبی که به خودی خود می‌تواند مورد بررسی و مطالعه قرار گیرد، اما موضوع اصلی کتاب

حاضر نیست. آنچه در فصل‌های پیش رو قرار است مورد توجه قرار گیرد، دنیای درون سر ماست، یعنی جایی که تمامی تجربیاتمان تعبیر^۱، بازنمایی^۲ و ذخیره می‌شوند. این همان «بافت درونی»^۳ است، یعنی دنیای درونی‌ای که به شکل فردی ساخته می‌شود. فصل دوم که در باب درک به رشتی تحریر درآمده است، معلوم می‌کند این بافت درونی تا چه اندازه مهم است.

این بازسازی فردی منحصر به فرد محیط بیرونی، در واقع همین دنیای واقعی است که در آن ساکنیم و آگاهانه و ناخودآگاه^۴ آن را تجربه می‌کنیم. ما اکثر اوقات به شکل ناخودآگاه این دنیا را به مثابه دنیایی «عینی» تجربه می‌کنیم که بیرون از ماست و این در حقیقت، نوعی بازسازی درونی است و به منابعی بستگی دارد که به عنوان اعضای یک گونه‌ی زیستی به آن‌ها دسترسی داریم. این بازسازی از فردی به فرد دیگر تفاوت دارد و قطعاً با بازسازی موقعیت‌های تجربه‌شده توسط سایر گونه‌هایی که با ما در این جهان زندگی می‌کنند، تفاوت قابل ملاحظه‌ای دارد. زمانی می‌توانید درک بهتری از این تفاوت داشته باشید که مثلاً متوجه شوید در شبیه‌سازی‌های آزمایشی، گریه‌ها در تاریکی و در روشنایی روز در مقایسه با ما چه چیزهایی را می‌توانند ببینند.^۵ این نمونه به ما نشان می‌دهد که چگونه حتی درک دیداری اولیه از چیزهایی که در مقابل یا اطراف ما قرار گرفته‌اند می‌تواند متفاوت باشد، آن هم وقتی چشم‌ها و نواحی مغزی مرتبط با بینایی از ساختار و روابط درونی متفاوتی برخوردار باشند. ما تنها می‌توانیم حدس بزنیم که تصویر کامل چگونگی عملکرد مغز گریه از فهم محیط پیرامون چگونه است؛ محیطی که ما هم در آن زندگی می‌کنیم، هرچند تا به امروز مشخص شده، دنیای بیرونی مشترک ما و گریه‌ها، دنیای درونی بسیار متفاوتی است، آن هم به سبب شیوه‌های متفاوتی که انسان‌ها و گریه‌ها برای

1. interpretation

2. representation

3. inner context

4. subconscious

5. <http://www.livescience.com/40459-what-do-cats-see.html>

ساختن این دنیای درونی به کار می‌برند. حتی اگر بخواهیم فقط بینایی را در نظر بگیریم، آن گونه‌ی بازسازی شده از دنیای بیرون که ما و گربه‌ها به دست می‌دهیم، کاملاً متفاوتند و اگر بخواهیم تأثیر سایر حواس، نظیر بویایی و شنوایی را نیز در نظر بگیریم، این تفاوت بسیار بیشتر از این خواهد شد.

۵

نقش زبان

کل بخش نخست کتاب حاضر به دنیای درونی در گستردۀ ترین مفهوم‌اش اختصاص یافته است. در واقع، هر کس بخواهد ساختار ذهن انسان را به شیوه‌ای کاملاً بازنمودی توصیف کند و توضیح دهد، نمی‌تواند نقش عمدۀ ای را برای توانایی^۱ زبان انسان در نظر نگیرد. این موضوع اصلی بخش دوم کتاب است و به این ترتیب، افزودن زبان، نقشه‌ی ذهن‌مان را تکمیل خواهد کرد. ورود مبحث زبان به بخش دوم نوشته‌مان کاملاً بجاست، زیرا «زبان» معیاری اساسی است که ما را به عنوان اعضای گونه‌ی انسان معرفی می‌کند.

چارچوب حاضر

شاید کافی باشد که برای تبیین عملکرد ذهن، جنبه‌های مختلف زندگی ذهنی انسان را فهرست کنیم و آن‌ها را مورد بحث قرار دهیم. این هم به خودی خود می‌تواند در ارائه‌ی تصویری جامع به ما کمک کند. با وجود این، باید راهی برای یکپارچگی مطالب در نظر بگیریم. فصل‌هایی که بخش نخست این نوشته را تشکیل می‌دهند، تصویری از سیستم‌های ذهنی مختلف را در اختیار خواننده قرار می‌دهند و به توضیح این مسئله می‌پردازند که چطور این سیستم‌ها با هر هزارم ثانیه از زندگی روزمره‌ی ما هماهنگ‌اند. این امر مستلزم در نظر گرفتن امور روزمره، برنامه‌ریزی برای آینده و بازتاب گذشته است.

با مطالعه‌ی فصل‌ها یکی پس از دیگری، تصویر یکپارچه‌ای از ذهن به تدریج برایمان شکل می‌گیرد. تبیینی که به دست می‌دهیم برمبنای اندیشه‌های مطرح در علوم شناختی جدید است. به عبارت دیگر، هرچند چارچوب مدنظرمان به اندازه‌ی کافی حرف برای گفتن دارد، اما الگوی کاملاً تازه‌ای برای ذهن نیست؛ آن‌چه مبنای اصلی این چارچوب را شکل می‌دهد، در نتیجه‌ی نظریه‌ها، فرضیه‌ها و یافته‌های تجربی است که در آثار علمی موجود گزارش شده‌اند. همچنین این چارچوب، بررسی بسیاری از جزئیات را بر عهده‌ی سایر محققان می‌گذارد تا در حوزه‌های تحقیقاتی گوناگون با شیوه‌های مناسب و مورد نظرشان به آن‌ها پردازند. در واقع، هدف اصلی ما این است که زمینه‌های پژوهشی جداگانه را در قالب چشم‌اندازی یکپارچه درآوریم. این امر با استفاده از چارچوب «رشد بر خط حوزه‌ای و کاربرد زبان» امکان‌پذیر می‌نماید (تراسکات و شاروود اسمیت ۲۰۰۴؛ شاروود اسمیت و تراسکات ۲۰۱۴). آن‌چه از این پس به طور کلی تحت عنوان «چارچوب» از آن یاد می‌کنیم، مجموعه‌ای از دیدگاه‌های معتبری را نشان می‌دهد که از زمینه‌های پژوهشی گوناگون انتخاب شده‌اند، و البته غیرممکن است که اصلاً بحث برانگیز نباشند. این‌ها طبیعتاً دیدگاه‌های بدیل و کلی در باب ذهن و جنبه‌های مختلف آن هستند شامل آن دسته از نگرش‌هایی نیز می‌شوند که به‌طور مستقیم به زبان می‌پردازن.

ذهن و مغز در تقابل و در مقایسه با هم

کتاب حاضر را می‌توان نوشته‌ای درباره‌ی مغز دانست. البته می‌توانستیم پرسش‌های متعددی درباره‌ی ذهن و رابطه‌اش با مغز، هم از نظر فلسفی و هم از منظر ایدئولوژی مطرح سازیم. این‌ها موضوعاتی‌اند که باید در کتاب دیگری مورد بحث قرار گیرند، اما با در نظر گرفتن چارچوب مورد نظرمان و با این فرض که مغز و ذهن دارای ارتباط درونی‌اند، باید پرسش‌های جالب دیگری درباره‌ی ماهیت این تعامل برایمان مطرح شوند. به هر حال، با توجه به هدف

بحث حاضر، ما مغز را برخلاف ذهن، ماده‌ای جسمانی متشکل از ۱/۳۶۰ کیلوگرم ماده‌ی بسیار پیچیده‌ای در نظر می‌گیریم که در سرمان قرار گرفته و به همراه نخاع^۱، سیستم اعصاب مرکزی^۲ مان را تشکیل می‌دهد. هنوز خیلی مانده تا بتوانیم ظرافت‌ها و پیچیدگی‌های مغز انسان را دریابیم و ادعاهایی را درباره‌اش مطرح سازیم و با احتیاط به ارائه‌ی هر نوع فرضیه‌ای در باب پیشرفت‌مان در فهم عملکرد ذهن انسان پردازیم و در واقع، ما در آغاز این راهیم. در عین حال، پیشرفت‌های متعدد در شناخت مغز می‌تواند پرسش‌های مفید و جالبی را برای کسانی مطرح سازد که می‌خواهند بدانند ذهن انسان چگونه سازمان‌بندی شده است. عکس این شرایط نیز صادق است؛ یعنی برای پژوهشگران اهمیت دارد که روی هر دو جنبه‌ی این موضوع کار کنند و حواس‌شان به این مسئله باشد که چطور تحقیقات در زمینه‌ی دیگر در حال پیشرفت است تا بتوانند برای بهبود و غنای تبیین‌هایشان شیوه‌های سودمندی ارائه دهند.

دو سطح توصیف

صحبت درباره‌ی ذهن، توصیفی است که در سطحی متفاوت و انتزاعی صورت می‌گیرد. نقشه‌ی عملکرد یا «ساختار» ذهن، ترکیبات مربوط به کالبدشناسی^۳ و فیزیولوژی^۴ مغز را در اختیارمان قرار نمی‌دهد. هر دو این‌ها با سیستم‌هایی سروکار دارند که فعالیت‌های ذهنی و فیزیکی ما را کنترل می‌کنند. هرچند ما در این کتاب بر جنبه‌ی «دانش» شناخت تأکید بیشتری داریم، اما به توصیف مواردی نیز می‌پردازیم که در شکل‌گیری و تکمیل این دانش نقشی اساسی ایفا می‌کنند، به ویژه

1. spinal cord
2. central nervous system
3. anatomy
4. Physiology

الف) سیستم‌های ادراکی^۱ که سیگنال‌های حسی^۲ به دست آمده از جهان خارج و بدن‌مان را پردازش می‌کنند (فصل ۲)؛

ب) سیستم‌های تولیدی^۳ (فصل ۳)؛

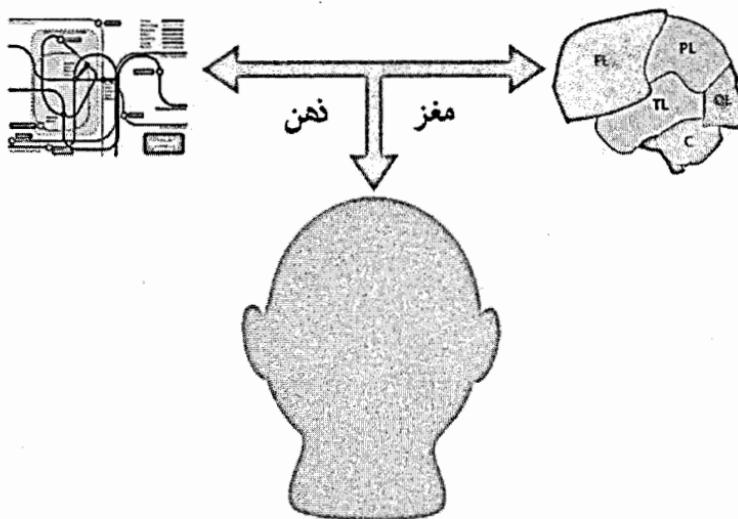
پ) سیستم عاطفی^۴ که ارزش‌های مثبت یا منفی را تعیین می‌کند و مبنای زندگی عاطفی خودآگاه^۵ و ناخودآگاه‌مان را شکل می‌دهد (فصل ۵).

به هنگام بحث در فصل‌های پیش رو، به سیستم‌های مغز نیز اشاره خواهیم کرد. این امر به ویژه مستلزم آن است که حواس‌مان به دو سطح متمایزی باشد که بر اساس آن‌ها می‌توانیم این سیستم‌ها را توصیف و تبیین کنیم؛ یعنی سطح عصب‌شناختی (مغز) و سطح روان‌شناختی (ذهن). البته شرط مهمی برای این تفکیک وجود دارد که بعداً به آن اشاره خواهیم کرد.

برخی افراد در این مورد، قیاس معروفی را از دنیای رایانه به کار می‌برند و ذهن را نرم‌افزاری در نظر می‌گیرند که ساخت افزار یعنی مغز را به کار می‌اندازد، اما شاید بهتر باشد ما این رابطه را طور دیگری در نظر بگیریم و بگوییم این مغز است که سبب فعالیت ذهن می‌شود. به هر حال، رابطه‌ی نزدیک میان این دو را نمی‌توان به راحتی انکار کرد. نقشه‌ی متروی نیویورک در این مورد می‌تواند به عنوان راهنمایی ساده برای توضیح تفاوت میان این دو باشد. اگر بخواهیم شبکه‌ی ریلی واقعی و عینی مترو را در نظر بگیریم که می‌پیچد و از میان شهر گذر می‌کند و جزئیات پیچیده‌ی فراوانی که مسافران و کارکنان با آن‌ها روبرو می‌شوند، درمی‌یابیم که این نقشه تنها برخی از جنبه‌هایش را نشان می‌دهد. افزون بر این، این اطلاعات به شکلی ساده‌شده و قراردادی روی نقشه نشان داده شده‌اند. در واقع، نقشه روابط بنیادین و اولینه را به شما نشان می‌دهد و این که چطور کل سیستم به هم مربوط و متصل شده‌اند،

-
1. perceptual systems
 2. sensory signals
 3. articulatory
 4. affective system
 5. conscious

آن هم برای عموم مردمی که به سیم‌ها، سیستم‌های ارسال سیگنال، ابعاد تونل و جز آن علاقه‌ای ندارند. قیاسی که مطرح کردیم به شکلی نیست که بتوانید خیلی در آن تأمل کنید، ولی تا حدودی تمایز میان دو شیوه‌ی کاملاً تمایز اندیشیدن را درباره‌ی مترو نشان می‌هد. شاید بگویید نقشه را به شکل بهتری می‌توان با بازنمایی بسیار ساده‌ی مغز مقایسه کرد؛ نقشه‌ای که آشکال مادی، مسیرها و اندازه‌های نسبی را نادیده می‌گیرد، اما هنوز هم بخش‌های اصلی و شیوه‌ی عملکرد این بخش‌ها را به مثابه یک سیستم کامل نشان می‌دهد. از این نقشه به عنوان راهنمای فعالیت‌های داخلی مغز به شکل متفاوتی استفاده می‌شود. در چنین شرایطی، چارچوب «ذهن» به کار رفته در این کتاب را باید به مثابه الگوی کارامدی از عملکرد مغز در نظر بگیریم که در سطحی بسیار انتزاعی عمل می‌کند و توضیح رفتار انسان را در کانون توجه خود قرار می‌دهد (ر.ک. شکل م-۱).

شکل م-۱. ذهن و مغز: مقایسه با مترو

ما باید دو سطح توصیفی مغز و ذهن را جدا از هم نگه داریم، هرچند که این دو ضرورتاً دو روی یک سکه‌اند. نکته‌ی نهایی که در این بخش باید مطرح کنیم آن است که تمایز ذهن / مغز را باید به عنوان اصلی راهگشا در نظر بگیریم. تمایزی که توضیح دادیم نباید به معنی قبول دوگانگی مطلقی باشد که ارتباطی میان مغز و ذهن قابل نمی‌شود (ر.ک. چامسکی، ۲۰۰۰، ۷۵-۱۰۵). در نهایت، ما در اینجا نه درباره‌ی دو چیز بلکه درباره‌ی یک چیز صحبت می‌کنیم و آن را از دو چشم‌انداز مورد بررسی قرار می‌دهیم. به عبارت دیگر، دو روی یک سکه را در نظر می‌گیریم. برچسب مناسبی که برای این رویکرد می‌توانیم انتخاب کنیم، می‌تواند روان‌شناسی عصب‌شناختی^۱ یا عصب‌روان‌شناسی باشد، با این تفاوت که به نظر می‌رسد کسانی که در این زمینه تحقیق می‌کنند، به سطح مغز عینی و مادی بسیار نزدیکند و از آنجا به بررسی عملکرد روان‌شناسی ادامه می‌دهند. افزون بر این، چنین رویکردی بیش از آنکه نظری باشد، بالینی و تجربی است.^۲

در این جا ذکر یک نکته نیز ضروری می‌نماید و آن این که ذهن در کلیت خود، باید نوعی آگاهی جمعی تلقی شود و ما را به این باور برساند که ذهن دارای موجودیتی مادی است و در جسم «ما» نهفته است. در واقع، بعداً در همین نوشته درمی‌یابیم که بخش بسیار کوچکی از ذهن را اتفاقاً باید از نوع آگاهی جمعی و متعلق به «ما» به حساب آورد. بخش اعظم فعالیت‌های ذهنی، پشت صحنه انجام می‌شود و ما از آن مطلع نیستیم و نمی‌توانیم اطلاعی داشته باشیم. توضیح این مطلب که «ما» واقعاً چیست، موضوع جالبی است که از حوصله‌ی نوشته‌ی حاضر خارج است. با وجود این، چارچوبی که در این نوشته مدنظر قرار گرفته است، شرایطی را فراهم می‌آورد که به بررسی مفهوم «خود»^۳ بپردازیم.

1. Neuropsychology

۲. محدودیت مشابهی را می‌توان در گرایش روان‌شناسی زبان مشاهده کرد که می‌تواند موارد بسیار بیش تری را دربرگیرد. تعریف محدودتر این زمینه‌های پژوهشی، به معنی عدم علاقه به نظریه نیست، بلکه این موضوع فقط به نوع انتخاب‌ها و اولویت‌های پژوهشی محققان مربوط می‌شود که در این زمینه‌ها مشغول به مطالعه‌اند.

3. self

ذهن و مغز در کنار هم

این مسئله و اهمیت برقراری پیوندهای روشن و صریح میان این دو سطح متمايز توصیف، یعنی مغز و ذهن، همان چیزی است که دیوید پوپل^۱ آن را «مسئله‌ی نگاشت»^۲ می‌نامد. واقعیت این است که عملکردهای ذهن و مغز به هم مربوطند، اما به ندرت می‌توانیم در اینجا قابل به وجود رابطه‌ای یک به یک باشیم. برای نمونه، وقتی درباره‌ی سیستم بینایی در سطح انتزاعی صحبت می‌کنیم، می‌توانیم آن را در یک مکان واحد متصور شویم. با وجود این، اگر از ما بپرسند که این سیستم در کجا مغز کنترل می‌شود، می‌بینیم که نواحی به هم پیوسته‌ی متفاوتی در این میان درگیرند که شامل نواحی اولیه و سایر نواحی قشر بینایی در بخش‌های پشتی و زیرین سر، گیرنده‌های نوری در چشم‌ها، تalamus^۳، اعصاب بینایی و پیوندهای مختلف به سایر بخش‌های مغز می‌شود که برای نمونه مسئول کنترل حرکات سر و چشم و پاسخ‌های مردمک چشم به نور و ساعت زیستی انسان است. در مورد سیستم شناوایی نیز همین شرایط در مغز وجود دارد، به این ترتیب که گوش‌ها، به ویژه گیرنده‌های موجود در آن‌ها از طریق عصب شناوایی^۴ به قشر شناوایی در لوب گیجگاهی^۵ متصل می‌شوند و در این مسیر از مکان‌های مختلفی نظیر ساقه‌ی مغز^۶ و تalamus عبور می‌کنند.

سیستم روان‌شناختی شامل فعالیتی می‌شود که در نقاط متعددی در مغز صورت می‌گیرد. عکس این مطلب نیز صحت دارد، به این معنی که یک سیستم فیزیکی که صرفاً مکان واحدی را در مغز به خود اختصاص داده، ممکن است عملکردهای فراوانی داشته باشد. تalamus و بخش‌های

1. David Poeppel
2. mapping problem
3. thalamus
4. cochlear nerve
5. temporal lobe
6. brain stem

گوناگون‌اش که در مغز میانی^۱ یا میان‌مغز قرار گرفته، نمونه‌ی خوبی برای این مورد است و نقش‌های اساسی مختلفی بر عهده دارد؛ در یکی از این نقش‌ها به عنوان ایستگاه تقویت سیگنال‌های عمل می‌کند که از منابع مختلفی می‌آیند و به مکان‌های مختلفی نیز ارسال می‌شوند، درست مثل سیگنال‌های دیداری و شنیداری که نمونه‌های خوبی برای این مورد به حساب می‌آیند. به عبارت دیگر، سیستم‌های بینایی و شنوایی مغز هر کدام به تنهایی شبیه به سیستم‌های مترو با مسیرها و ایستگاه‌های متعددند.

روشی که بر مبنای آن، چارچوب موردنظرمان می‌کوشد تا عملکردهای ذهن را روشن سازد، باید به تدریج در فصل‌های متوالی این کتاب، روشن‌تر شود. به هر حال، در همین ابتدا باید تکلیف برخی مفاهیم بنیادین معلوم شود. اجازه دهید در گام نخست، کارمان را با مفهوم «بازنمایی» آغاز کنیم.

بازنمایی چیست؟

در دوران ویکتوریا بر این باور بودند که ممکن است در شبکیه‌ی چشم قربانیان قتل، تصویری از آخرین فردی که دیده است، باقیمانده باشد. این باور می‌توانست مدرک علمی مهمی در تحقیقات جنایی به حساب آید. اگرچه امروزه چنین اعتقادی برایمان نامعتبر می‌نماید، اما باید این مسئله را تبیین کنیم که چطور خاطره‌ی یک صورت یا هرچیز دیگری که با آن روبرو می‌شویم می‌تواند برای چندین ثانیه، ساعت، ماه و حتی چندین سال پس از مواجهه، همچنان با ما باقی بماند. منطقاً باید گفت که این رویدادهای دیداری باید در جایی ذخیره شوند؛ اگر نگوییم در چشم، باید مانند خاطرات دیگری از این دست، جایی در ذهن‌مان ثبت شوند. همین شرایط در مورد هر چیز دیگری که از طریق حواس گوناگون دریافت می‌کنیم نیز رخ می‌دهد.

در سطحی انتزاعی‌تر، این پرسش در مورد اندیشه‌ها و تصورات انتزاعی مطرح می‌شود، یعنی چیزهایی مانند تصویر، صدا، بو یا درد که به طور مستقیم درک نمی‌کنیم. اندیشه‌ها و تصوراتی که در طول زندگی مان ساخته شده‌اند، دانش ذخیره‌شده و باورهایمان درباره‌ی جهان خارج را شکل می‌دهند. این‌ها هم باید جایی در جهان درونی مان «بازنمایی» شوند، به گونه‌ای که بتوانیم از آن‌ها در موقعیت‌های تکراری برای فهم چیزهایی استفاده کنیم که در بیداری یا به هنگام خواب تجربه می‌کنیم. باید سیستم‌هایی در ذهن و مغزمان وجود داشته باشند تا کل این بازنمایی‌پیچیده را مدیریت کنند.

اگر قرار باشد نمونه‌هایی از درک را در اینجا مطرح کنیم، باید بگوییم بازنمایی‌های چیزهایی که از جهان خارج دریافت می‌کنیم مانند تصویر قاتلی نیستند که در چشم مقتول باقی می‌مانند، بلکه احتمالاً شبیه به پوشه^۱‌های موجود در رایانه‌اند. شاید بگویید حافظه‌ی صوتی، درست مانند یک پوشه‌ی فشرده‌ی ذهنی است که در پاسخ به درونداد^۲ ادراکی از محیط پیرامون ایجاد شده است، یعنی سیگنال‌های ثبت‌شده بر روی سلول‌های مویی^۳ در غشای قاعده‌ای^۴ موجود در گوش داخلی. همین شرایط در مورد حافظه‌ی دیداری حاصل از سیگنال‌های دریافتی از سلول‌های گیرنده‌ی نور در شبکیه‌ی چشم نیز مطرح می‌شود. حافظه‌ی دیداری که به این شکل ایجاد می‌گردد، مشابه یک پوشه‌ی جی‌پگ^۵ است. این حافظه‌ها که می‌توان آن‌ها را به عنوان برونداد^۶ پردازش ادراکی در نظر گرفت که درونداد ادراکی دیگری را به دنبال دارد، ذخیره می‌شوند و بارها و بارها برای تفسیر همان نوع درونداد یا دروندادهای مشابه به کار می‌روند.

1. file

2. input

3. hair cells

4. basilar membrane

5. JPG (Joint Photographic Experts Group)

یکی از شیوه‌های استاندارد و متداول در رایانه برای فشرده‌سازی پوشه‌های گرافیکی است. م.

6. output

این که چطور این «پوشه»‌های حافظه به شکلی مادی و عینی در مغز در قالب مجموعه‌ای از سلول‌های عصبی در نواحی مختلف بازنمایی می‌شوند، موضوعی نیست که در اینجا مورد توجه‌مان باشد. در اینجا کافیست بدانیم، این پوشه‌ها به گونه‌ای ساخته نشده‌اند که تقلید دقیقی از صدایها یا تصاویری باشند که بازنمایی می‌کنند. پوشه‌های حافظه جز در دنیای علمی-تخیلی نمی‌توانند شواهدی برای تحقیق درباره‌ی یک جنایت فراهم آورند و کاملاً قابل اعتماد نیستند؛ حتی وقتی از آن‌ها استفاده می‌کنیم تا آگاهانه تصاویر یا صدای‌های مربوط به موقعیتی را تجربه کنیم و به طور شفاهی به محقق گزارش دهیم. اگر بخواهیم همچنان از همان استعاره‌ی رایانه استفاده کنیم، باید بگوییم که اجرای این پوشه و تجربه‌ی آگاهانه‌ی صدا یا شیء مورد نظر ممکن است از طریق محركی از محیط بیرون انجام شود و به این ترتیب است که می‌توانید مثلاً یک سبب را تشخیص دهید. این اتفاق ممکن است از طریق بازتاب، تصور یا خواب دیدن نیز رخ دهد. بنابراین، من می‌توانم سبب را به هنگام دیدن نمونه‌ای از آن در محیط تشخیص دهم یا حافظه‌ی شبداری یا دیداری ام را به کار بیاندازم تا آن را عمدتاً در جریان تصور یا خواب بازآفرینی کنم.

بازنمایی‌ها و اصطلاحات معادل با آن

هریک از مخزن^۱‌های منفرد در حوزه‌های گوناگون، اقلام^۲ یا مواردی را دربرمی‌گیرند که ما آن‌ها را در خشتم ترین مفهوم ممکن در این چارچوب، «ساخت»^۳ می‌نامیم. از اصطلاح «بازنمایی» نیز در این مبحث به دفعات استفاده می‌کنیم.^۴ ساخت دیداری، شیوه‌ی ذهن برای بازنمایی چیزی است که می‌توانیم

1. store
2. items
3. structure

^۴. این چارچوب، اولویت‌های مشخص ری جکنдовف را نشان می‌دهد. او مناسب‌ترین و راه‌گشترین اصطلاح را برای اشاره به مفهومی انتخاب کرد که در جاهای دیگر «بازنمایی» نامیده می‌شد. هرچند این لفظ اخیر در کتاب حاضر نیز به کار رفته است (جکنдовف ۲۰۰۲، ۲۰۹۹).

بیینیم؛^۱ ساخت مفهومی، شیوه‌ی ذهن در بازنمایی یک معنی خاص است. این ساخت‌های انتزاعی ممکن است با ساخت‌های مادی متناظرشان در مغز تفاوت داشته باشند. از این بحث مقدماتی می‌توان نتیجه گرفت بازنمایی ذهنی، ساختی است که به طور خاص برای مخزنی رمزگذاری و در آن ذخیره می‌گردد. بازنمایی ذهنی به هر طبقی در مغز صورت می‌گیرد و مکان‌ها و مسیرهای عصبی مختلفی را شامل می‌شود. افزون بر این، بازنمایی چیزی است که هم می‌تواند کم و بیش برای پردازش در هر لحظه در دسترس مان باشد و هم می‌تواند آنقدر غیرقابل دسترس باشد که انگار گم شده یا به طور کامل فراموش شده است. این که آیا حافظه‌ها می‌توانند واقعاً به طور کامل در جریان امور روزمره از بین بروند یا نه، مسئله‌ی مجازی دیگری است.

همان‌طور که اشاره کردیم، اصطلاح خنثی «ساخت» که در این کتاب برای اشاره به چیزی ذخیره شده در یک مخزن به کار می‌رود، به لحاظ نظری، خنثی‌ترین اصطلاحی است که می‌توانیم به کار ببریم. گاهی تمرکز روی موضوعی خاص سبب می‌شود معادل دیگری برایش مورد استفاده قرار گیرد. برای نمونه، اگر به اصطلاحات مربوط به پردازش ذهنی فکر کنید، ساخت‌ها را می‌توان نوعی «حافظه» در نظر گرفت؛ چیزی که در جایی ساخته و ذخیره می‌شود و در جریان فعالیت برخط برای انجام برخی امور بازیابی می‌گردد، اما اگر به مسئله‌ی پردازش علاقمند نباشید و تنها به آن دسته از نظامهای ثابت دانش بیاندیشید که قرار است در مقام یک زیان‌شناس توصیفی یا نظری، ویژگی‌هایشان را توصیف کنید، شاید ترجیح دهید که اصطلاح «بازنمایی» را به کار ببرید.

۱. در مورد ساخت‌های حرکتی که چگونگی رفتار بخش‌های مختلف بدن را تعیین می‌کنند، کاربرد لفظ کلی «ساخت» به جای استفاده از «بازنمایی»، ما را کمتر دچار ابهام می‌کند.